

Mál nr. 208/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysatrygging.

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. júlí 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 25. júlí 2022.
3. Viðbótarathugasemdir M dags 15. ágúst 2022.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgigögnum þess kemur fram að hinn 28. september 2019 hafi M, starfsmaður X, orðið fyrir frítúmaslysi með þeim afleiðingum að hún hlaut brot á framhandlegg. Á tjónsdegi var M með í gildi almenna slysatryggingu hjá V og var V tilkynnt um atvikið hinn 24. nóvember 2021. Með bréfi, dags. 15. febrúar 2022, hafnaði V bótaskyldu á grundvelli þess að tilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn þegar sú tilkynning barst. M mótmælir þeirri afstöðu og vísar til þess að X hafi verið tjáð að ekki væri tímabært að meta afleiðingar slyssins fyrr en stöðugleikapunkti hefði verið náð, og það væri ekki fyrr en einu til tveimur árum eftir slysið. Það hafi ekki verið fyrr en um sumarið 2021 sem fullreynt var að almennt bataferli, sjúkraþjálfun og æfingar skiluðu ekki árangri, og í raun megi halda því fram að ekki hafi verið fullljóst um afleiðingar slyssins fyrr en matsgerð, dags. 3. febrúar 2022, lá fyrir.

Í bréfi sínu til nefndarinnar vísar V til þess að samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga glati vátryggður rétti til bóta ef ekki er gerð krafa um bætur innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á. Við mat á upphafstíma þessa frestar þurfi að líta til þess hvenær tjónþola hafi mátt vera ljóst að afleiðingar tjónsatviks væru varanlegar. Fyrir liggi að X hafi tilkynnt tjón sitt í heimilistryggingu sína hinn 20. nóvember 2019. Telur V að á þeim tíma hafi X vitað um þau atvik sem marki upphaf tilkynningarfrests, en ella hefði hún ekki tilkynnt um tjónið. Sé ekki fallist á að miða við það tímamark telur V að miða beri við að fresturinn hafi byrjað að líða í kjölfar lokaeftirlits hjá lækni, hinn 23. janúar 2020, en eftir það tímamark hafi ekki verið um frekari læknismeðferð að ræða vegna afleiðinga slyssins. Í fyrirbyggjandi matsgerð sé þá vísað til þess að jafnvægi hafi verið náð í janúarmánuði 2020 og séu einkenni X við matsskoðun sambærileg einkennalýsingu hennar við lokaeftirlit hjá lækni. Hafi því borið að tilkynna um tjónið í síðasta lagi innan árs frá 23. janúar 2020.

Í viðbótarathugasemdum M er afstöðu V mótmælt og áréttað að á þeim tíma sem X tilkynnti um tjón sitt til þess vátryggingafélags þar sem hún sé með heimilistryggingu hafi hún ekki haft neina vitneskju um að afleiðingar slyssins yrðu varanlegar. Þá er áréttað að ekki sé hægt að fullyrða að M hafi verið ljóst um afleiðingar slyssins fyrr en mat bæklunarlæknis, dags. 3. febrúar 2022, hafi legið fyrir.

Álit.

Í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga segir að sá sem eigi rétt til bóta, þ.e. í þessu tilviki X, samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á. X varð fyrir umræddu slysi hinn 28. september 2019 og var V tilkynnt um tjónið hinn 24. nóvember 2021, eða u.þ.b. tveimur árum og tveimur mánuðum síðar. Samkvæmt fyrirbyggjandi læknisfræðilegum gögnum var síðasta koma M til læknis vegna umrædds áverka hinn 23. janúar 2020. Var bati þá metinn góður og talið að ástandið væri þannig að X mætti í raun útskrifast úr eftirliti. Var jafnframt ákveðið að endurkoma skyldi vera eftir þörfum en samkvæmt framansögðu virðist ekki hafa komið til þess. Þá liggja ekki fyrir nefndinni gögn um frekari meðferð, t.a.m. sjúkraþjálfun, eftir 23. janúar 2020. Á matsfundi vegna fyrirbyggjandi matsgerðar, dags. 3. febrúar 2022, sem fór fram hinn 19. nóvember 2021, virðist X þá hafa lýst svipuðum einkennum og hún lýsti við komu til læknis hinn 23. janúar 2020. Í fyrirnefndri matsgerð kemur þá jafnframt fram að jafnvægi hafi verið náð í byrjun árs 2020. Verður samkvæmt framansögðu að miða við að X hafi, hinn 23. janúar 2020 eða fljótlega eftir það tímamark, haft vitneskju um þau atvik sem bótakrafa á hendur V er reist á. Var tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga því liðinn þegar tjónstilkynning barst V hinn 24. nóvember 2021.

Niðurstaða.

Bótaskylda úr almennri slysatryggingu M hjá V vegna slyss X hinn 28. september 2019, er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 13. september 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir